

Bilder ur livet

Vattenslangen

av Mauritz Henriksson

Följande episod utspelar sig i slutet av sjuttioalet. Jag borde nog ha blivit arg. Eller rent av förbannad.

Men i stället såg jag den som en rolig historia. Kanske berodde det på att jag vid tillfället inte sett hela resultatet. Kanske berodde det på att jag, åtminstone vid det tillfället, hade lite av barnasinnets kvar. Att jag fortfarande, tjugo år senare, ser det som en rolig historia, ta`r jag som ett tecken på att jag fortfarande har lite barnasinne kvar.

Vi bodde då i en villa vid "vägs ände", som det heter i den bättre litteraturen. Huset var omgivet av skog på tre sidor. En utmärkt miljö för två små grabbar att växa upp i. Framför huset, på andra sidan den allmänna vägen, fanns det en sluttning upp mot skogen. I sluttningen växte det i huvudsak lövträdsbuskar.

Vid middagstid, en varm och solig försommardag, satt jag på trappan och pustade ut. Av någon anledning?! Det var vid den tiden på året när alla löv hade spruckit ut, men fortfarande hade sin skira ljusgröna färg, som dom bara har några veckor på försommaren. Var jag hade tankarna någonstans, minns jag inte. Blicken vandrade i alla fall omkring utan mål. Bland lövverket, i sluttningen på andra sidan vägen, fångade mitt öga något som avvek från omgivningen. Det borde inte vara sant?!!

En liten regnbåge. Mindre än en halv meter. Bland lövverket i en björkbuske. En varm och solig försommardag.

Jag vet att det finns människor som ifrågasätter mitt förstånd. Vid ett sådant här tillfälle började jag själv att undra. Jag reser mig upp, för att gå närmare och studera fenomenet. För säkerhets skull håller jag blicken stadigt fäst på den punkt, där bågen hade uppenbarat sig.

Vid tiden för den här händelsen, hade vi så kallat kommunalt sommarvatten. Det vill säga, drickbart vatten som levererades i slang, som låg ovan mark. Slangen, som gav oss vatten, låg i slänten på andra sidan vägen. Bland lövbuskarna.

När jag kom tillräckligt nära, hör jag ett svagt rasslande bland löven. Då såg jag inte längre någon regnbåge. Men, tack och lov, jag ser i alla fall vad som var orsak till en liten regnbåge. Förståndet var räddat för denna gång. Ur den svarta slangen sprutar en liten tunn stråle vatten. En liten stråle som nästan omedelbart övergår till en ridå av tunna droppar. Det var det som rasslade i löven. Det var den ridån som solen lyst in i, och färgat en liten regnbåge.

Jaha, ett litet hål på en vattenslang. Hur tätar man det då? En slangklämma är enkelt och billigt. Medan jag lunkar tillbaks över gårdsplan, och ner i källaren för att hämta en klämma, funderar jag över hur hålet i slangen har uppstått. Frostsprängning? Fast det brukar bli en spricka på längden. Materialfel? Knappast!

Skit samma. Jag var tillbaka vid slangen, stod på knä, och drog fast klämman över hålet. När jag var färdig torkade jag torrt för att se om det blev tätt. Det blev tätt.

Medan jag står kvar, och tyst iakttagert min insats på det kommunala vattennätet, hörde jag ett svagt ljud bakom mig. Det lät som när en tunn vattenstråle sprutar in i lövverket på en björk.

Det finns tillfällen då man, riktigt på allvar, ta`r sig en funderare över hur det är ställt med förståndet.

När jag reser mig upp, och tar några steg utefter slangen, fick jag se en liten tunn vattenstråle. Som nästan omedelbart fördelade sig till en dimridå. Förståndet var räddat för andra gången denna dag.

Innan jag går ner för att hämta ytterligare en klämma, kliver jag vidare några steg utefter slangen. Ta`mig tusan, hittade jag inte en liten stråle till. Några meter längre bort svänger slangen till höger och försvinner upp i skogen. Jag hade bara två klämmor kvar i källaren, så jag brydde mig inte om att följa slangen längre.

Medan jag åter lunkar ner i källaren för att hämta "reparations-satser till kommunala vattennätet", tog jag mig en ny funderare över hur detta kunde

komma sig. Ett hål på slangen hade jag kunnat överleva, utan rimlig förklaring. Men tre hål?!

Som vanligt när det "luktar sattyg" så går tankarna till barnen. Av erfarenhet kanske? Jag började ana. Dessutom började jag förstå att jag själv hade del i upptåget. Tänk vad barn lär sig snabbt, när dom inte ska lära sig. Fast man skall ju vara glad att ungarna har normal uppfattningsförmåga.

Medan jag står kvar på knä, efter att dragit den sista klamman, över vad jag trodde var det sista hålet, hörde jag ett ljud. Det lät som när små vattendroppar....!

Efter en promenad utefter slangen, upp genom skogen, kunde jag konstatera att det var lika bra att åka upp till järnaffären för att köpa ett antal "reparationssatser till kommunala vattennätet".

När jag dragit fast den elfte (jo, det är sant) klämman, kommer äldste sonen hem från skolan. Han får se mig uppe i skogen, och kommer upp. Medan jag förklarar vad jag gjort, knallar vi tillbaka ner mot huset.

Då säger sonen: "Pappa, har Du sett att Mamma har punka på sin bil?"

Medan vi tillsammans plockar av hjulet från bilen, går mina tankar till seriefiguren Dennis. Som gett mig många goda skratt. Trots att detta (misstänkta) sattyg kostat mig både möda och pengar, kan jag inte hålla flinet borta från ansiktet.

När vi kom till däckverkstan, tog dom hand om hjulet på en gång, så vi stannar kvar och väntar. När slangen är fylld med luft, och nedtryckt i vattenbaljan, gick jag fram och tittade. Jodå, ett litet runt hål, ur vilket luften sakta pyste ut.

Att ha kommunalt vatten, levererad i slang på markytan, innebär att vattnet fryser, när det är snöfria vintrar. Senaste vintern hade varit snöfattig. Vår slang in till huset låg nergrävd i gårdsplan på norrsidan av huset. Dit når inte solen. När alla grannar hade fått sitt vatten, men inte vi, då visste jag var felet fanns. Det var bara att gräva fram slangen och tina upp den med varmvatten. Medan grävjobbet pågick, hade jag en bra metod för att kontrollera hur långt jag behövde gräva respektive tina.

Efter att mammas bil hade återfått sitt hjul, med lagad "punka", skulle sonen cykla iväg till någon kompis.

"Pappa jag har punka på min hoj!"

Det kom inte som någon överraskning precis. Men visst formade jag några olämpliga ord, innan jag slängde ur mig : "ta` morsans cykel då." Det var inte ovanligt med punktering på ungarnas cyklar. Det blev lätt "punka" när dom kom med full fart, och började bromsa ca. fem meter för sent. Och istället stannade hela ekipaget mot nedre steget på betongtrappan.

"Pappa det är punka på Mammans cykel också!"

Tiden stod still några sekunder. Jag är idag, ca tjugo år senare, inte säker på om jag morrade eller skrattade. Kanske blev det en blandning.

När vi hade grävt så långt över gårdsplan, som vi rimligen kunde tänkas behöva, använde jag en kraftig nål, och stack hål på slangen. Sprutade det vatten ur hålet, behövde vi inte gräva längre. Över hålet sattes en "reparationssats för kommunala vattennätet." Därifrån och in till huset tinades slangen med kokande vatten, och familjen hade åter rinnande vatten i kranarna. Den yngre sonen, som ännu inte börjat i skolan, hade ju varit med när vi tinade vattenledning.

På förmiddagen, denna varma och soliga försommardag, när jag suttit på trappan och pustat ut, av någon anledning, hade den yngre sonen velat visa en kompis, hur Pappa gör när han testar om vattnet har tinat upp i slangen. Självklart var sonen och kompiserna som bortblåsta, när jag upptäckte hålen i slangen. Ungar lär sig inte bara att göra sattyg. Dom lär sig också att hålla sig undan, när farsan upptäcker "sattyget".

Med en vanlig kastpil, från en pilkastningstavla, hade han alltså börjat med vattenslangen. När dom små änglarna hade ledsnat på vattenstrålar, gav dom sig på cykeldäcken. Men ett cykeldäck töms ganska fort på sin luft. Ungar är inte dumma. Ett bildäck rymmer mycket mer luft. Alltså pyser det mycket längre tid.

Tänk vad ungar lär sig, när dom inte skall lära sig. Andra saker har dom inte lärt sig än, fast jag tjatat i tjugofem års tid.

Historien borde vara slut där. Men ett drygt halvår senare, när vinterhjulen skulle sättas på bilarna, fattades det luft i två av däcken. Vid kontroll i vattenbaljan, hade bägge slangarna ett litet runt hål. Ur vilka luften sakta pyste ur.

Elva små hål i vattenslangen, tre i bilslangar och två i cykelslangar.

--- Det finns änglar med svarta vingar också!!!

Ändå förstår jag inte människor som frivilligt avstår från att skaffa barn.